

Такъв бил случаят по-конкретно с всички планове и проекти, за които не се изисква екологично разрешително в област Валония.

(¹) ОВ L 206, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 109.

Иск, предявен на 21 декември 2009 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело С-539/09)

(2010/С 51/39)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Сaeiros и В. Conte)

Ответник: Федерална република Германия

Искания

Ищецът иска:

— да се установи, че Федерална република Германия не е изпълнила задълженията си, произтичащи от член 248, параграфи 1, 2 и 3 ЕО, от член 140, параграф 2 и член 142, параграф 1 от Регламент № 1605/2002, както и от член 10 ЕО, като не е позволила на Сметната палата да осъществи контрол съгласно предвиденото в Регламент № 1798/2003 и в съответните разпоредби по прилагане административно сътрудничество на държавите членки в областта на данъка върху добавената стойност;

— да се осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящият иск има за предмет отказа на германските власти да позволят на Европейската сметна палата да осъществи контрол в Германия съгласно предвиденото в Регламент № 1798/2003 и в съответните разпоредби по прилагане административно сътрудничество на държавите членки в областта на данъка върху добавената стойност.

Според Комисията Федерална република Германия е нарушила задълженията си, произтичащи от член 248 ЕО, съответно от Регламент № 1605/2002, както и задължението си за лоялност съгласно член 10 ЕО.

Контролните правомощия на Сметната палата трябвало да се тълкуват разширително: Сметната палата трябвало да контролира финансовите средства на ЕС и да предлага начини за повишаване на ефективността. Затова се нуждаела от правото да осъществява пълен одит и проверки по отношение на всички области и лица, свързани с приходите и разходите на ЕС. Такъв контрол можел да бъде осъществен и в държавите членки, като съгласно член 248, параграф 3 ЕО, член 140, параграф 2 и член 142, параграф 1 от Регламент № 1605/2002, както и в съответствие със задъл-

жението за лоялност по член 10 ЕО те трябвало да окажат пълна подкрепа на Сметната палата при изпълнение на дейността ѝ. Това обхващало и задължението за допускане на всички видове контрол от страна на Сметната палата, чието предназначение било оценка на събирането и използването на финансовите средства на ЕС.

Именно това в настоящия случай било отказано на Сметната палата от страна на германските власти.

Регламент № 1798/2003 се отнасял до законосъобразността и правомерността на приходите на Общността. Този регламент бил само елемент от мрежата от различни мерки, които трябвало да гарантират, че държавите членки могат да разполагат с правилен механизъм за постъпления от данък върху добавената стойност и при това Общността може да борави при най-добри условия с наличните ѝ средства, така че измамните практики да бъдат преодолен и предварително избегнати. От тази гледна точка Комисията счита за необходимо с цел контрол на правомерността и законосъобразността на приходите от данък върху добавената стойност Сметната палата да може да осъществява контрол върху въвеждането в действие и прилагането на Регламент № 1798/2003. Това означавало тя да може да контролира дали държавите членки са изградили ефикасна система за сътрудничество и съдействие и дали те я прилагат по достатъчно удовлетворяващ начин на практика или е необходимо повишаване на ефективността.

Въвеждането на практика на предвиденото в Регламент № 1798/2003 административно сътрудничество оказвало влияние върху собствените средства от данък върху добавената стойност, които държавите членки трябвало да акумулират. Добре функциониращото сътрудничество в тази област щяло да предотврати избягването на плащането на данък върху добавената стойност или отклоняването на облагането с данък върху добавената стойност и щяло автоматично да доведе до повишаване на приходите от данък върху добавената стойност, с което и до нарастване на собствените средства от данък върху добавената стойност на Общността. Ако напротив държавата членка не сътрудничила правомерно, то тя не изпълнявала не само задълженията си, произтичащи от Регламент № 1798/2003, но и задължението си, произтичащо от Директивата за данъка върху добавената стойност, за приемане на всички законови и подзаконови разпоредби, които са необходими, за да се гарантира събирането на целия дължим на нейната територия данък върху добавената стойност.

Преюдициално запитване, отправено от Regeringsrätten (Швеция) на 21 декември 2009 г. — Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp/Skatteverket

(Дело С-540/09)

(2010/С 51/40)

Език на производството: шведски

Запитваща юрисдикция

Regeringsrätten